

Η έκδοση της εφημερίδας «*Εργατική Δημοκρατία*» και η λειτουργία της ομώνυμης ιστοσελίδας συνεχίζονται, ως έντυπο και ηλεκτρονικό όργανο του Συνδέσμου Διεθνιστών Κομμουνιστών Ελλάδας

Ο Σύνδεσμος Διεθνιστών Κομμουνιστών και η προϊστορία του

Ο **Σύνδεσμος Διεθνιστών Κομμουνιστικών Ελλάδας (ΣΔΚΕ)**, δημιουργήθηκε τον Φλεβάρη του 2016, με την ενοποίηση της **Κίνησης της Εργατικής Δημοκρατίας (ΚΕΔ)** και της ομάδας που προήλθε από την **Τάση για την Επαναστατική Μαρξιστική Ανασυγκρότηση (ΤΕΜΑ)**, μετά την αποχώρηση της τελευταίας από την ΟΚΔΕ-Σπάρτακος.

Η Κίνηση της Εργατικής Δημοκρατίας (ΚΕΔ)

Η ΚΕΔ δημιουργήθηκε αρχές καλοκαιριού του 1964 και από τον Οκτώβρη του ίδιου χρόνου ξεκίνησε την έκδοση της «Εργατικής Δημοκρατίας», ως μηνιατικής εφημερίδας εργατικής επαναστατικής πολιτικής.

Η Κίνηση δημιουργήθηκε από πρώην μέλη της ΕΔΑ (κυρίως νέους αγωνιστές του ανερχόμενου, την εποχή εκείνη, εργατικού κινήματος) τα οποία είχαν προσχωρήσει στο παράνομο τότε ελληνικό τμήμα της 4ης Διεθνούς (Κομμουνιστικό Διεθνιστικό Κόμμα Ελλάδας-ΚΔΚΕ). Διαφώνησαν όμως με την ομορτοουνιστική πολιτική της ηγεσίας του ΚΔΚΕ και μαζί με άλλα, παλαιότερα μέλη του, αποχώρησαν απ' αυτό, ακολουθώντας τα πολιτικά

χνάρια της Αριστερής Αντιπολίτευσης του ΚΚΕ και στη συνέχεια της ΟΚΔΕ και της ΕΟΚΔΕ, στην ηγεσία των οποίων ξεχώρισε ο πρώτος Γενικός Γραμματέας του ΚΚΕ και κορυφαίος θεωρητικός του μαρξισμού στην Ελλάδα, Παντελής Πουλιόπουλος.

Μετά το πραξικόπημα της 21ης Απριλίου του 1967 ένα μέρος της ΚΕΔ μετονομάστηκε σε ΟΚΔΕ και έδρασε στην παρανομία εναντίον της δικτατορίας, με το πολυγραφημένο δελτίο «Σπάρτακος», ως τον Σεπτέμβριο του 1968, όπου η ΟΚΔΕ εξαρθρώθηκε και τα στελέχη της κλείστηκαν στην φυλακή με βαριές καταδίκες.

Όταν κατέρρευσε η χούντα, ορισμένα από τα στελέχη της ΚΕΔ | ΟΚΔΕ, που εξακολούθησαν να υπερασπίζονται τις ιδέες του Παντελή Πουλιόπουλου, ανέλαβαν την προσπάθεια ανασυγκρότησης της ΚΕΔ μέσα στις νέες πολιτικές συνθήκες (ανάταση του εργατικού και λαϊκού κινήματος, νομιμοποίηση του ΚΚΕ, πολυδιάσπαση των δυνάμεων της Αριστεράς, ίδρυση του ΠΑΣΟΚ κλπ).

Έχοντας συμμετάσχει στη συγκρότηση της οργάνωσης ΞΕΚΙΝΗΜΑ, ως μια από τις δυο ιδρυτικές ομάδες, η παλιά ομάδα της ΚΕΔ έσπασε από αυτό το καλοκαίρι του 1978, διαφωνώντας με την εκτίμηση ότι το ΠΑΣΟΚ θα μπορούσε να μετασχηματιστεί σε κόμμα επαναστατικό, αληθινά σοσιαλιστικό. Η ομάδα της παλιάς ΚΕΔ κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το ΠΑΣΟΚ, μετά το περιβόητο προσυνέδριό του, πήρε τη θέση της παλιάς Ένωσης Κέντρου.

Σ' αυτές τις νέες συνθήκες και ύστερα από μια σύντομη παρέμβαση (εισοδιστική τακτική) στις γραμμές του αριστερού-κεντριστικού ρεύματος του ΠΑΣΟΚ (στην αρχική φάση της αυτοοργάνωσής του) η παλιά ομάδα της ΚΕΔ άντλησε νέα μαχητικά στελέχη από το εργατικό κίνημα και τη νεολαία. Σχηματίστηκε έτσι μια νέα Κίνηση με βάση τις απόψεις και την πάλη της ΚΕΔ και με οδηγό της τις επαναστατικές-μαρξιστικές παραδόσεις των θεμελιωτών της 4ης Διεθνούς στην Ελλάδα, δηλαδή του Π. Πουλιόπουλου και των συντρόφων του. Η νέα αυτή Κίνηση, ως τον Οκτώβριο του 1993, εκφράζονταν με διάφορα μηνιάτικα έντυπα (Σοσιαλιστική Συμμαχία, Σοσιαλιστικός Αγώνας κλπ) και με έκτακτες ειδικές εκδόσεις και εκδόσεις μαρξιστικών βιβλίων. Από τον Οκτώβριο του 1993, όμως, η Κίνηση προχώρησε στην επανέκδοση της «Εργατικής Δημοκρατίας» και πήρε ξανά τον τίτλο της προδικτατορικής ΚΕΔ.

Η Τάση για την Επαναστατική Μαρξιστική Ανασυγκρότηση (ΤΕΜΑ - ΟΚΔΕ-Σπάρτακος)

Η ΤΕΜΑ συγκροτήθηκε ως τάση της ΟΚΔΕ-Σπάρτακος τον Δεκέμβρη του 2007. Τα μέλη της τάσης παρέμειναν σ' αυτή την οργάνωση μέχρι την άνοιξη του 2009, όποτε, μαζί με άλλους συντρόφους που δεν ήταν μέλη της τάσης, αποχώρησαν από την ΟΚΔΕ-Σπάρτακος και την διεθνή τάση που έμεινε στην ιστορία ως «Ενιαία Γραμματεία». Οι λόγοι της αποχώρησής τους συμπυκνώθηκαν στη διαφωνία για τη στρατηγική της αντικαπιταλιστικής ανασύνθεσης. Η ΤΕΜΑ κατέκρινε τη στρατηγική της αντικαπιταλιστικής ανασύνθεσης ως πολιτική αυτοδιάλυσης των κομμουνιστικών διεθνιστικών δυνάμεων μέσα σε κεντριστικά ή ρεφορμιστικά μορφώματα (κόμματα ή συμμαχίες). Θεώρησε την αυτοδιάλυση της LCR για τη συγκρότηση του Νέου Αντικαπιταλιστικού Κόμματος (NPA) ως μια εξέλιξη εξαιρετικά αρνητική. Η αυτοδιάλυση της LCR, η απουσία οποιασδήποτε, έστω μικρής, αντίδρασης στη Διεθνή και στα εθνικά της τμήματα απέναντι σε αυτό το γεγονός, το προβληματικό καθεστώς λειτουργίας της ΟΚΔΕ-Σπάρτακος και της Διεθνούς, ήταν βασικοί λόγοι που οδήγησαν τα μέλη της ΤΕΜΑ στο συμπέρασμα πως αυτή η διεθνής τάση είναι κεντριστική, και μάλιστα με πορεία προς τα δεξιά.

Έχοντας αποχωρήσει πια απ' την ΟΚΔΕ-Σπάρτακος, τα μέλη της πρώην ΤΕΜΑ και άλλοι που αποχώρησαν μαζί τους, προσπάθησαν να συντονίσουν τη δράση τους και να βαθύνουν το επίπεδο πολιτική συμφωνίας ανάμεσά τους, αναζητώντας παράλληλα τον τρόπο με τον οποίο θα μπορούσαν να έρθουν σε επαφή με άλλες ομάδες και άλλους αγωνιστές. Την εποχή εκείνη, ξεκίνησαν διερευνητικές επαφές με ομάδες, όπως η ΚΕΔ, η Κομμουνιστική Τάση, το Κόκκινο και η Κόκκινη Ορχήστρα, ενώ δεν έλειψαν μεμονωμένες επαφές και με άλλες ομάδες.

Ωστόσο, η ίδια η ομάδα της πρώην ΤΕΜΑ και όσων ακόμα αποχώρησαν την ίδια εποχή από την ΟΚΔΕ-Σπάρτακος, βρέθηκε δέσμια των αντιφάσεων της. Στην προσπάθειά της να ξεκαθαρίσει τις αρχές που υπερασπίστηκε, φάνηκε ότι ένα τμήμα της κατέληξε σε συμπεράσματα πέρα από τα όρια του επαναστατικού μαρξισμού: αμφισβητώντας τον ηγετικό ρόλο της εργατικής τάξης στην πάλη για το σοσιαλισμό, αναιρώντας τον καθοδηγητικό ρόλο του επαναστατικού κόμματος στην επαναστατική πάλη της εργατικής τάξης με την υποκατάσταση της τάξης από το κόμμα, αδυνατώντας να κατανοήσει το ενιαίο εργατικό μέτωπο και τη σημασία του στις σημερινές συνθήκες. Έτσι, μια ομάδα

αποσπάστηκε και στράφηκε προς άλλες πολιτικές κατευθύνσεις.

Τον Δεκέμβρη του 2013, η ΚΕΔ και τα εναπομείναντα μέλη από την ομάδα της πρώην ΤΕΜΑ ξεκίνησαν για δεύτερη φορά κοινές συζητήσεις, η ολοκλήρωση των οποίων οδήγησε στη δημιουργία του Συνδέσμου Διεθιστών Κομμουνιστών.

Για τι παλεύουμε;

Στις σημερινές συνθήκες της θανάσιμης αγωνίας του παγκόσμιου καπιταλισμού και της λυσσασμένης επίθεσης στις κατακτήσεις και τα δικαιώματα των εργαζομένων, ο ΣΔΚ αγωνίζεται **για το ενιαίο εργατικό μέτωπο ανασύνταξης και αντεπίθεσης του εργατικού κινήματος**. Αγωνίζεται δηλαδή για την πανεργατική ταξική συμμαχία όλων των εργαζόμενων, πάνω από κομματικούς διαχωρισμούς, για την ταξική ενοποίηση και ανασυγκρότηση όλων των δυνάμεων του διασπασμένου εργατικού κινήματος. Με μαζικά, ελεύθερα εργατικά συνδικάτα, απαλλαγμένα από τα δεσμά της αντεργατικής νομοθεσίας και των εργατοπατερικών μηχανισμών. Για πραγματικά εργατικά συνδικάτα, με ανεξάρτητη ταξική εργατική πολιτική και αντιπροσωπευτική εκπροσώπηση όλων των τάσεων στη διοίκησή τους. Για εργατικά συνδικάτα που θα λειτουργούν σύμφωνα με τις αρχές της προλεταριακής δημοκρατίας, δίχως καμιά εξάρτηση από τον κρατικό μηχανισμό και την εργοδοσία.

Η πάλη για την ανασυγκρότηση του εργατικού κινήματος, συνδέεται άρρηκτα με τον αγώνα για την αλλαγή των συσχετισμών μέσα στο ίδιο το εργατικό κίνημα. Ο ΣΔΚΕ παλεύει για την ενότητα όλων των διεθιστών κομμουνιστών, **για την οικοδόμηση ενός ενιαίου διεθνιστικού κομμουνιστικού κόμματος και για την ανασυγκρότηση της 4ης Διεθνούς**. Ενάντια στο «πνεύμα των στενών ομίλων», αντιλαμβανόμαστε το Σύνδεσμο Διεθιστών Κομμουνιστών ως ένα μεταβατικό σχήμα και συνεχίζουμε να παλεύουμε για την ενοποίηση όλων των διεθιστών κομμουνιστών μέσα σε μια ενιαία επαναστατική μαρξιστική οργάνωση και σε μια ενιαία διεθνή.

Παλεύοντας για τον μαρξιστικό επαναστατικό εξοπλισμό των αγωνιστών της εργατικής τάξης και της νεολαίας, παλεύουμε για την μπολσεβίκικη ανασυγκρότηση των επαναστατικών διεθνιστικών δυνάμεων. Για ένα ενιαίο επαναστατικό κόμμα της προλεταριακής σοσιαλιστικής επανάστασης, με στελέχη βγαλμένα μέσα απ' το εργατικό κίνημα, οργανωμένο με βάση το μπολσεβίκικο δημοκρατικό συγκεντρωτισμό (που δεν έχει καμιά σχέση με το συγκεντρωτισμό της σταλινικής γραφειοκρατίας), με ένα πρόγραμμα μεταβατικών διεκδικήσεων **για την εργατική εξουσία και την εργατική δημοκρατία**. Ένα τέτοιο κόμμα μπορεί να οικοδομηθεί μόνο αν θεμελιωθεί πάνω στις ιδρυτικές αρχές και στις ιδέες της 3ης Διεθνούς του Λένιν και του Τρότσκι, στους αγώνες της διεθνούς Αριστερής Αντιπολίτευσης (που στην Ελλάδα βρήκαν την έκφρασή τους στις προγραμματικές επεξεργασίες του Παντελή Πουλιόπουλου και της ΟΚΔΕ-ΕΟΚΔΕ) και στην πάλη της 4ης Διεθνούς. Για την ανάδειξη της αναγκαίας μπολσεβίκικης ηγεσίας του εργατικού κινήματος. Που με οδηγό της το μεταβατικό πρόγραμμα και τα διδάγματα από το σταλινικό σοσιαλπατριωτικό τερατούργημα, θα παλέψει, μέσα στις σημερινές συνθήκες καπιταλιστικής κρίσης, για κυβέρνηση εργατών και φτωχών αγροτών, για την επαναστατική σοσιαλιστική εξουσία των εργατικών και αγροτικών συμβουλίων. Θα παλέψει για τις Ενωμένες Σοσιαλιστικές Πολιτείες των Βαλκανίων και ολόκληρης της Ευρωπαϊκής ηπείρου, στον αγώνα για την σοσιαλιστική - κομμουνιστική απελευθέρωση όλης της ανθρωπότητας.

Σ.Δ.Κ.Ε.